

Nr 235.

Av herr **Senander m. fl.**, om avskaffande av tullen på kaffe.

En av de tullar, som hårt drabbar de ekonomiskt sämst ställda här i landet, är kaffetullen. Den är, för att använda ett känt uttryck, en börda för framför allt »stugornas folk».

Statsverkets inkomster av kaffetullen var under budgetåret 1935/36 21,6 miljoner kronor. Detta utgör en indirekt beskattning genom denna tull av omkring kr. 3:50 per huvud av invånarna i landet. För arbetar- och bondehemmen i allmänhet och de barnrika familjerna i synnerhet betyder detta en kännbar ekonomisk utgift.

Kaffetullen är en ren finanstull, som inte tjänar något annat syfte än att på den orättvisa indirekta beskattningens väg förbättra statens finanser. Då nu budgetläget är synnerligen gynnsamt, finns det numera enligt vår mening inte ens ur statsfinansiella synpunkter något berättigat skäl att upprätthålla en tull, som i så hög grad drabbar de fattigaste av vårt lands befolkning.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta avskaffa tullen på kaffe.

Stockholm i januari 1937.

Knut Senander.

Axel Nordström.

J. H. Brädefors.

H. Hagberg.

Solveig Rönn-Christiansson.
